

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opera

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opervm ...

Agobardus <Lugdunensis>

Parisiis, 1666

Ad Librvm De Grandine Et Tonitrvis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14657

68 STEPHANI BALVZII
cap. xvi. Illiteratos quoque, & nonnulla parte corporis
imminutos, sine ullo respectu ad ecclesiasticum didicimus
venire seruitium, quod simul antiqua traditio & Apostoli-
ca Sedis vetus forma non recipit: quia nec litteris carenti-
sacris esse potest aptus officiis, & vitiosum nihil Deo propriis
offerre legalia precepta sanxerunt. Itaque de cetero modis
omnibus hac vitentur, nec quisquam talis suscipiatur in Cle-
rum. Vide Notas ad epistolam LXXIX. Lupi Ferrar-
iensis.

CAP. XIX.

QUALITER CUNQUE VIVENTIVM] Ana-
thematizandos ait illos sacerdotes, quorum vita tamen
aliquo modo fit irreprehensibilis, malè tamen docent.
Atque huiusmodi exemplum vidimus suprà in libro ad-
versus Felicem Episcopum Vrgellensem.

CAP. XX.

GREGEM EIVS] id est, Christi. Quanquam
enim interdum fideles uniuscujusque diœceseos dicantur
grex Episcopi illius qui diœcesim regit, id fit per trans-
lationem. Nam propriè grex non est Episcopi, sed
Christi. Vnde & Christianos oves & agnos suos ipse
nuncupat in Evangelio, dum eos commendat Petro &
ceteris Apostolis, id est, Episcopis.

VT IN TEMPLO EIVS] Hæc omnia, usque ad
vocem Amen, desunt in editione Massoni. Et tamen ex-
tant in codice quo Massonus utebatur, itèmq; in Mar-
tiano.

AD LIBRVM
DE GRANDINE ET TONITRVS.

CAP. I.

IN HIS REGIONIBVS] in agro nimirum Lug-
dunensi, & circumpositis regionibus.

TEMPESTARIJ] Alibi Sortiarij; qui fulgura
& tonitrua, aliàsque aëris tempestates excitare se posse
profitentur ope artis suæ. Karolus Magnus: Ideo prac-
cipimus ut caucolatores, & incantatores, & tempestarij,
obligatores non fiant; & ubicunque sunt, emendentur, &
damnentur. Item ipse: De incantationibus, augurijs, &

divinationibus, & de his qui tempestates vel alia maleficia faciunt, placuit sancto Concilio ut ubicunque deprehensi fuerint, videat Archipresbyter diocesis illius ut diligentissime examinatione constringantur, si forte confiteantur malorum qua gesserunt. Sed tali moderatione fiat eadem districtio, ne vitam perdant; sed ut salventur in carcere afflicti, usque dum Deo inspirante spondeant emendationem peccatorum. Tempestuarios etiam vocat Herardus Archiepiscopus Turonensis in capite I II. suorum Capitulorum. De maleficis, incantatoribus, divinis, sortilegis, somnariis, tempestuariis, & brevibus pro frigoribus, & de mulieribus veneficis, & qua diversa fingunt portenta, ut prohibeantur, & publica poenitentia mulentur.

C A P. VII.

ILLVM DOMINVS IESVS] Ita omnino codex regius. neque tamen dubito quin verior sit vulgata lectio; quæ habet, plantavit in illa Dominus insulas.

C A P. XV.

APPELLANT HOC CANONICVM] nimirum eam frugum portionem, quæ Tempestariis tribuebatur annuatim à possessoribus, ut ab agris eorum depellerent tempestates.

C A P. XVI.

GRIMALDVM DVCEM BENEVENTORVM] Duo per ea tempora Beneventanorum Duces fuere, quorum utriusque nomen fuit Grimaldo, & quorum alter alteri successit. Chronicon sancti Vincentij de Vulturno: Defuncto dehinc Arichis apud Beneventum, Beneventanorum precibus Grimoaldus à Carolo receptus revocatur, & paternum ipse suscepit Ducatum. Iste multa dona Ecclesiis & Monasteriis servorum Dei contulit, sed præcipue beatissimi Vincentij. Grimoaldo vero nostro mortuo, alter Grimoaldus exadelfus ei succedit; & hoc decedente, sicut subrogatur. De priore intelligendum puto quod tradit Eginhardus ad annum DCCCII. Grimoaldus Beneventanorum Dux, inquit, in Nuceria Vinigisum Comitem Spoleti, qui presidio præerat, adversa valetudine fatigatum obsedit, & in deditionem accepit, captumque honorificè habuit. Eadem quoque habet auctor Annalium S. Bertini. Posterior autem interfectus est anno DCCCXVII. ut habet idem Eginhardus. Imperator, inquit, cum Havitallium venisset, obvios habuit Legatos Sigonis Ducis Be-

neventanorum, dona deferentes, eumque de nece Grimoaldi Ducis antecessoris sui excusantes. Vita Ludovici Pij Imperator per Rotomagum & Ambianum urbem recto itinere se Aquisgrani ad hiberna contulit. Cui revertenti, & Heristallium palatium intranti, occurrere Missi Sigoni Beneventani Ducis, dona quammaxima deferentes, dominum suum à morte Grimoaldi prædecessoris sui purgantes. De utro autem horum capiendâ sit historia quam heic narrat Agobardus, affirmare non licet. Facilius tamen crediderim hæc in vulgus jactata sub priore Grimoaldo. Hæc enim acta sub Karolo Magno. Successerat autem Arigiso, qui anno D C C L X X V I I. mortuus est; ut tradit Eginhardus in Annalibus, ac post eum alij.

INIMICYS IMP. CAROLO] Hinc patet librum istum fuisse scriptum in initio imperij Ludovici Pij, quando recens erat memoria belli quod adversus Grimoaldum Beneventanorum Ducem feliciter gestum est à Karolo Magno. Eginhardus ad annum D C C C X I I. *Pax cum Abulaz Rege Sarracenorum facta. Item cum Duce Beneventanorum Grimoaldo; & tributi nomine xxv. millia solidorum auri à Beneventanis soluta.* quam pacem postea firmavit Ludovicus Pius, ut docet Eginhardus ad annum D C C C X I V. *Cum Grimoaldo Beneventanorum Duce pactum fecit atque firmavit, eo modo quo & pater, scilicet ut Beneventani tributum annis singulis v. ll. millia solidorum darent.*

A D L I B R V M

C O N T R A O B I E C T I O N E S F R E D I G I S I

C A P. I.

FREDEGISO ABBATI] sancti Martini Turonensis post Alcuinum; cujus fuerat discipulus, ut patet ex vita Alcuini. Fuit etiam Cancellarius Ludovici Pij Imperatoris. Variè autem scribitur nomen ejus. Heic enim, itèmq; in Præcepto ejusdem Ludovici pro Hildebaldio Episcopo Matisconensi, vocatur Fredagisus. In Testamento autem Karoli Magni apud Eginhardum vo-